

Allah'ın İlahi Buyruğu, Peygamber saas'ın Bırakmış olduğu Vasiyet

Yazan: Ahmed el Hasan
İmam Mehdi a.s'ın Elçisi ve Vasisi

Soru:

Allah'ın selamı, rahmeti ve merhameti sizin üzerinize olsun. Allah selamı, rahmeti Hz. Muhammed saas ve Ehlibeyt, İmamlar ve Mehdiler üzerine olsun.

{İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yapardık.} [Zuhruf Suresi 43:60]

Bu ayetin anlamı nedir? Mehdi'nin (as) Ansarları ya da Mehdilerle bir ilişkisi var mıdır? - Abdullah Hashem/Mısır

Cevap:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Hamd olsun alemlerin Rabbi olan Allah'a.

Allah'ın selamı ve rahmeti, Hz. Muhammed saas, Ehlibeyt a.s, İmamlar ve Mehdiler üzerine olsun.

{Meryem'in oğlu misal olarak zikredilince senin kavmin bundan dolayı hemen yaygarayı basıyorlar. "Bizim tanrılarımız mı iyi yoksa o mu?" diyorlar. Bu karşılaştırmayı sırf sana karşı çıkmış olmak için yapıyorlar. Onlar gerçekten inatçı bir muhalefet! İsâ, kendisine lutuflarda bulunduğumuz bir kuldur. Ve biz onu, İsrâiloğulları'na ilâhî kudretin bir örneği yaptık. İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yapardık. Ve hakkikat o, saat için bir ilimdir, onun için sakın o saatin geleceğinde şekk etmeyin de bana tabi olun, işte bu yegâne doğru yoldur. } [Zuhruf Suresi 43:57-61]

Kureyşliler ve Araplar, Hz. Muhammed saas'den istedikleri cevaba yönelik, soru biçiminde ifade edilen, hurafeler üzerinden tartışırlardı. Ve soruları, iddia ettikleri üzere; putlarının ilahlığı ile Hristiyanların iddia ettiği, İsa'nın ilahlığının karşılaştırılması idi. Bu arada soru sorulan ve putları

tanrılaştırmayı reddeden kişi (saas), ayrıca İsa as'ın da mutlak tanrılığını itiraf etmiyordu. Bilakis, İsa a.s'ın bir insan olduğunu ve Allah'ın kullarından bir kul ve yeryüzünde Halifeleri'nden bir Halife olduğunu söylüyordu. Ve bu sebepten, Allah svt onların durumunu yaygara edenler olarak tanımladı.

Soruları, sorulan kişinin bile, itiraf edip inanmayacağı, bir yanlış ve zan üzerine inşa edilmişti. Ve bu metod, müşrik İmamlar tarafından; İlahi çağrı'nın delilleri, onları boyunlarından yakaladığı zaman; her daim kullanılmıştır. Ve böylece onlar, soru sorulan kişi tarafından bile kabul edilmeyen ve inanılmayan, sırf ilahi çağrının etrafında karışıklık yaratabilmek

için, hurafelerine ve dalalete dayalı yanlış sorularına bir cevap talebinde bulunabilmek için; hurafeye ve zanna dayalı bir soru formu oluştururlar. Bu insanlara cevap da, Kuran'ın açıkladığı gibi **{Bu karşılaştırmayı sırf sana karşı çıkmış olmak için yapıyorlar. Onlar gerçekten inatçı bir muhalefet!}**, onların safi yaygaracı olduklarını onlara netleştirmek üzere, sorularının yanlış varsayıma dayandığını açıklamak olacaktır. Ve bu sebepten, ilahi metin şuna geçer: **{İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yaratırdık}**, anlamı; isteseydik sizden, melekler gibi masum, temiz ve arındırılmış; Yüce Allah Teala'yı, Hz. Muhammed saas'den sonra başarılı kılacak, Hz. Muhammed saas'in yüksek aleme çıkışından sonra da, onu başarılı kılacak ve birbiri ardınca başarılı olacak olanları, halifeler yapardık. Ayrıca, O, Yüce Teala, önceden İsa as'ı, Allah'ın kulu, yeryüzünde Allah'ın Halifesi yaptı. Allah svt, İsa a.s hakkında şöyle buyurur: **{Ve biz onu, İsrâiloğulları'na ilâhî kudretin bir örneği yap tık}** } sonra O svt şöyle buyurur:

{İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yap ard ık} } ve bu iki ayette geçen "yapmak", **{İsâ, kendisine lutuflarda bulunduğumuz bir kuldur. Ve biz onu, İsrâiloğulları'na ilâhî kudretin bir örneği yaptık. * İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yapardık.}** anlamı; O svt, İsa as'ı, İsrailoğulları tarafından aranan ve takip edilen, bir misal, rol model ve önder yapmıştır. Ve Allah eğer isteseydi; izleyebileceğiniz, öğrenebileceğiniz ve takip edebileceğiniz bir misal olarak alabileceğiniz; tıpkı Allah'ın İsa as'ı, İsrailoğulları'na misal olarak yaptığı gibi; sizin aranızdan bu ümmette de Halifeler yapardı.

Ve gerçek şu ki, o kendilerini Kuran yorumcusu olarak çağıranlara ilişkin olarak, şaşkınlık/merak asla uzaklaşmıyor ve bunun anlamını **{İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yapardık}** şöyle yorumluyorlar: "sizin yerinize yapardık"! Anlamlar, bu çirkin resimde çarpıtılırsa ve olumsuzluğun olumlu olması ve olumlunun da olumsuzluk olması için, kelimeler tamamen konuşma anlamını değiştirmek için eklenirse, o zaman konuşmanın bir anlamı olmazdı. Akli başında bir insan, nasıl olur da, "sizden" in anlamının, "senin yerine" olduğunu söyleyebilir? Bu tam olarak, birinin "evet" in anlamının, "hayır", "hayır" in anlamının da "evet" olduğunu söylemesi gibidir!!!! Oysa ki, Cin ya da İnsanoğlunu, meleklerden saymanın

bir nedeni var ki bu da, itaatte ya da içsel saflık ve temizlikte ya da melekutta onlarla yükselmede onlara benzer olduklarıdır. Bu esasen, Kuran'da geçmiştir; Allah İblis'i meleklerden saymıştır çünkü o itaatsizlik etmeden önce, cennetteki yükselişine istinaden, meleklerden sayılmıştır **{Ve düşün o vakti ki: melâikeye "Âdem için secde edin" dedik,**

hemen secde ettiler, ancak İblîs dayattı. } [Taha Suresi 20:116]
{Ve o vakit melâikeye "Adem için secde edin" dedik, derhal secde ettiler, ancak İblis dayattı, kibrine yediremedi ve kâfirlerden oldu.} [Bakara Suresi 2:34].

Ve sunulan ayetlerdeki "yapmak" ile, Adem as'ı, O'nun arzında/yerinde, Allah'ın ilk Halifesi "yapmak" ile aynıdır: ***{Ve düşün ki Rabbin melâikeye "Ben yerde muhakkak bir halife yapacağım" dediği vakit "Â! Orada fesat edecek ve kanlar dökcek bir mahlûk mu yaratacaksın? biz hamdinle tesbih ve seni takdis edip dururken" dediler. "Her halde ben sizin bilemiyeceğiniz şeyler bilirim" buyurdu.}*** [Bakara Suresi 2:30].

Ve Allah Teala'nın, Davud as'ı yeryüzünde Halifesi yapması ile de aynıdır: ***{Ey Dâvûd! Biz seni yeryüzünde halife yaptık; onun için insanlar arasında adaletle hükmet; nefsin isteklerine uyma, sonra seni Allah yolundan saptırır. Kuşkusuz, Allah yolundan sapanlara, hesap verme gününü unutmaları yüzünden çok ağır bir azap vardır.}*** [Sad Suresi 38:26]. Böylece, eğer ayetleri düzenlersek ve onları [birbiri ardınca] sıraya göre okursak, Kuran'ın açıkça, Halife tayin etme meselesinin, Adem a.s ile başladığından ve Muhammed saas'den sonra devam ediyor olduğundan bahsettiğini görürüz: ***{Ve düşün ki Rabbin melâikeye "Ben yerde muhakkak bir halife yapacağım"... Ey Dâvûd! Biz seni yeryüzünde halife yaptık; onun için insanlar arasında adaletle hükmet... İsrâ, kendisine lutuflarda bulunduğumuz bir kuldur. Ve biz onu, İsrâiloğulları'na ilâhî kudretin bir örneği yaptık... İsteseydik sizden, yeryüzünde egemen olacak melekler yapardık}***

Ve esasen, Allah Teala diledi ve ne istedi ise yaptı ve Muhammed saas'den sonra Melekler'i yeryüzünde Halifeler yaptı ve onlar, Muhammed saas'in ailesi, İmamlar ve Mehdiler'dir. Bu sebepten, Yüce Allah Teala şöyle diyerek sonlandırdı: ***{Ve hakkikat o, saat için bir ilimdir, onun için sakın o saatin geleceğinde şekk etmeyin de bana tabi olun, işte bu yegâne doğru yoldur.}*** Anlamı, Hz. Muhammed saas'in vefat gecesinde aktardığı tek olan vasiyet metni ve bu ilahi yapma ***{Sizden yapardık}***; Allah'ın hak dininin, kıyamete kadar, bunlarla bilinir olduğunun işareti/bilgisidir. Anlamı, Resulullah saas'in, vasiyet hakkında, onun bizi sonsuza değin, dalalete düşmekten koruyacak olduğunu açıkladığı

üzere, **{Ve hakkikat o, saat için bir ilimdir}**, ve Allah der ki, bu doğrudur. O zaman bunun, Küçük kıyamet Saat'inde, sizi batıla sapmaktan ve dalalete düşmekten bir koruyucu olduğundan şüphe etmeyiniz. Ve bu metin ile gelen/metni savunan kişinin zuhuru, bu metni öne süren kişi olduğu üzere, o kişi metnin sahibidir. Aksi takdirde metni, ona sıkı tutunanları, sapıklıktan/dalalete düşmekten alıkoyacak, bir koruyucu/kalkan olarak tanımlamak doğru olmazdı. Çünkü eğer, sahibi iddia edene kadar, yalancılar/sahtekarlar tarafından iddia edilmemesi için, Allah tarafından korunmamış olsaydı, o zaman onu, batıla düşmekten koruyan birşey olarak tanımlamak, yalan söylemek olurdu. Ve bu test olanları, batılı izlemeleri için, aldatmak/yanıltmak olurdu. Ve bu hiçbir şekilde Mutlak İlim Sahibi'nin, Mutlak Dürüstlüğü'nün, Mutlak Kudret'in, Mutlak Zeka Sahibi'nin yapacağı birşey değildir ve tüm övgüler yalnızca O'na aittir. Bu sebepten, Bu yazının sahibi onu kaldırdığında/yükselttiğinde **{şekk etmeyin}**, Küçük Kıyamet Saati'nden şüphe etmeyin zira, o yazıyı yükselten, onun sahibidir. Böylece eğer dalalete düşmekten ve batıla sapmaktan kurtulmak istiyorsanız, o zaman Hz. Muhammed saas'i; vefat gecesi yazdığı, sonsuza kadar kurtarılmanız için yeterli ilme sahip olan ve içinde saatin ilminin bulunduğu, kıyam zamanında hakkı bilen vasiyetini kabul ederek; onu takip edin. Ve sapıklıktan bir koruma olarak tanımlanan bu yazı/kitap, yükseltildiği zaman, iddiacının karakterini tanımlar **{bana tabi olun, işte bu yegâne doğru yoldur}**. Anlamı, Muhammed saas'i, kendisinden sonra bahsettiği ve ona zafer vereceği kişi ile ilgili olarak, takip edin, demektir.

Ve bu vasiyet, Allah Resülü saas'in, Yüce Allah Teala'nın şu kelimine takiben, hayatının son dakikalarında yazdığı ve ona sıkı tutunanlar için, sapıklıktan/dalalete düşmekten bir koruyucu olarak nitelendirdiği bir kitap (yazı,metin)'dir: **{Birinize ölüm geldiği zaman, eğer bir mal bırakacaksa anaya, babaya, yakınlarına uygun bir biçimde vasiyet etmek Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur}** [Bakara:180]. Ve ben şunu vurgulamak istiyorum ki, o da, bunun yaşamının son dakikalarında olduğudur. Çünkü o, kendisine vahiy gönderilen bir Peygamber'dir. Ve hayatının son anlarında söylediği herhangi bir şey, onun kendisinden sonra dini koruyacak olan risaletinin bir özetidir. Yani aslında hastalığının şiddeti ve ciğerini parçalara ayıran zehrin verdiği ağrılar şöyle dursun [rağmen], o bu kitabı (vasiyeti) yazmada ve sapıklıktan bir koruyucu olarak bunu açıklamada çok dikkatli oldu. Bu kitap (vasiyet) öyle önemliydi ki, Hz. Muhammed saas'e çok ama çok merhametli olan Yüce Allah Teala öyle ki, onun bedenini sıkıntıya sokan/bitkin yapan ibadetlerinin çokluğu yüzünden ona acıdı ve O svt Peygamber'e işaretle şöyle buyurdu:

{Tâ. Hâ. Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye

indirmedik.} [Taha 20:1-2], Yüce Allah Teala'yı, Hz. Muhammed saas'e olan merhametine ve acımasına rağmen, ona kitabı (vasiyeti) yaşamının son

anlarında, şahitler huzurunda, dikte etme ve dalaletle düşmekten bir koruyucu olarak tanımlama görevini verdiğini görüyoruz; Hz. Muhammed saas'in bedeninde gezen ve ciğerini parçalayan zehrin acısından ötürü ızdırap çekmesine rağmen.

Ve bunlar da, Hz. Peygamber Muhammed (saas)'in, hayatının son anlarında, vasiyet kitabını (yazısını), sapıklıktan bir koruma olarak tanımladığı, bazı metinlerdir. Perşembe günü, tüm ümmet için yazmak istedi ve halkı da şahit tutmak istedi fakat bir grup insan tarafından böyle yapılması engellendi. Ve onun akıl sağlığından şüphe ettiler ve dediler ki, halusinasyon görüyor (yani hezeyan ediyor/sayıklıyor ve ne dediğini bilmiyor). Böylece Peygamber Efendimiz saas, onları kovdu ve Perşembe'den sonra, vefat ettiği güne, Pazartesi'ye kadar birşey yapmadı. Böylece vefat ettiği gece, Ali a.s'a dikte etti ve bunu destekleyen bazı sahabeler, bunun yazılmasına şahitlik etti:

Sünn i K it a p l a r ı n d a :

İbn Abbas dedi: "Hani o perşembe günü (o ne fena gündü?), o perşembe günü... Perşembe günü Allah'ın Resulünün ağrıların şiddeti yükseldi ve Allah'ın Resülü şöyle buyurdu; bana kalem kâğıt getirin. Size bir vasiyetname yazdırayım ki, ondan sonra yolunuzu şaşırıp hiç helâke düşmeyesiniz! Ve Allah'ın peygamberinin yanında tartışma olmaması gerekirken orada bulunanlar (yazılsın, yazılmasın diye) ihtilâf ettiler ve sonra dediler; Allah'ın Resülü sayıklıyor. Ve bunun üzerine, Allah'ın peygamberi buyurdu: Yalnız kalmak bana attığınız bu iftiraldan daha iyidir ve kalkın gidin ve beni yalnız bırakın ve ölümü esnasında da 3 şeye vasiyet etti birincisi: Müşrikleri Arap adalarından kovun, İkincisi: Kitap ehli olanlardan (Hristiyan ve Yahudiler) ben nasıl vergi alıyorsam sizde öyle alın ve üçüncüsünü söylemedi ya da söyledi ben unuttum." [Sahih Müslim Vasiyet kitabı: Vasiyet bırakacak bir şeyi olmayanın bölümü, hadis 4319 ve 4320]

İbn Abbas dedi: "Hani o perşembe günü, o ne fena gündü? Sonra yerdeki kumları ıslatacak kadar ağladı ve dedi: Allah'ın Resülü şöyle buyurdu: Bana kalem kâğıt getirin. Size bir vasiyetname yazdırayım ki, ondan sonra yolunuzu şaşırıp hiç helâke düşmeyesiniz! Sonra dediler: Allah'ın Resülü sayıklıyor." [Sahih Muslim – Vasiyet Kitabı]

Şia K it a p l a r ı n d a :

Süleym bin Kays, Selman'dan rivayet eder: "O adam (Ömer) ne dediyse, dedikten sonra, Resulullah saas'i kızdırdıktan ve Resulullah saas'in kağıdı itmesinden sonra, Ali a.s şöyle dedi: Resulullah saas'e bu kağıda yazdıracağı, kimseyi dalaletle düşürmeyecek ve iki kişinin ihtilafa düşürmeyecek olan şeyin ne olduğunu sormayacak mıyız..." [Kitab Suleym ibn Kays s. 398]

Süleym bin Kays, Hz. Ali a.s'ın Talha'ya şöyle dediğini aktarır: “Ey Talhâ! Sen şahit olmadın mı Resulullah (sallallahu aleyhi ve âlih) bize bir kağıt parçası getirmemizi buyurarak, kendisinden sonra ümmetin sapıtılmaması için birşeyler yazacağını söyledi? Senin arkadaşın da söyleyeceğini söyledi: “Resullah sayıklıyor(!)” Resulullah da gazaplanarak yazmaktan vazgeçti. Talha dedi ki: Evet, ben şahidim” [Kitab Suleym bin Kays s. 211]

Süleym bin Kays şöyle der: "Hz. Ali aleyhisselam, muhacir ve ensarın kendi faziletleri ile ilgili olarak birbirleriyle yarışmaları hakkında Talhâ'ya buyurdu ki: “Ey Talhâ! Sen şahit olmadın mı Resulullah (sallallahu aleyhi ve âlih) bize bir kağıt parçası getirmemizi buyurarak, kendisinden sonra ümmetin sapıtılmaması için birşeyler yazacağını söyledi? Senin arkadaşın da söyleyeceğini söyledi: “Resullah sayıklıyor(!)” Resulullah da gazaplanarak yazmaktan vazgeçti. Talha dedi ki: Evet, ben şahidim” [Gaybet-i Numani

4.Bölüm, 11. Hadis]

Ve, Resulullah (saas)'in yazmak istediği, dalâlete karşı koruma olan bu kitap (yazı) hakkında rivayet edilen tek metin, Sunni kitapları'nın en otantik olanlarında da kanıtlandığı şekilde (Müslim ve Buhari), Şeyh Tusi'nin Gaybet kitabı'nda geçmektedir. Ve Muhammed saas'in vasiyetini taşımış olanlar, Hz. Muhammed saas'in Ehlibeyt'idir (as):

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed saas, vefat gecesi

Ali b in Ebu Ta lib a s'a söyle b uyurd u:

“Ey Hasan'ın babası, bana kalem ve kağıt getir”, ve vasiyetini şuraya gelene kadar dikte ettirdi ve sonra; "Ya Ali, benden sonra 12 İmamlar olacak ve onlardan sonra da 12 Mehdiler. Sen, Ya Ali, 12 İmamlar'ın ilkesin. Allah svt seni cennetinde, Ali Murtaza, Müminlerin Emiri, En Doğru konuşan (Sıddık'ul Ekber), Batıl ve Hak arasında en parlak ayrımı yapan, Güvenilir ve Mehdi (Hidayetçi) adlarıyla isimlendirmiştir. Bu isimler gerçek anlamda senden başka kimseye atfedilmemelidir. Ya Ali, sen benim ailem üzerine, onların yaşamlarında ve ölümlerinden sonra ve kadınlarımın üzerine, Vasim'sin. Kimi tasvip edersen, yarın beni bulur ve kimi reddedersen, ben ondan beriyim. Ben onu görmeyeceğim ve o da beni Kıyamet Günü'nde görmeyecektir. Ve sen benim ümmetime, benden sonra, Halifem'sin. Eğer ölüm sana yaklaşırsa, bunu hayırlı olan oğlum Hasan'a teslim et. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da, oğlum Hüseyin'e, Şehit, Tathir ve Maktul olana, versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, ibadet edenlerin Mevlası olan ZeynelAbidin Ali'ye versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, Muhammed Bakır'a versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, Cafer-i Sadık'a versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, oğlu, Musa Kazım'a versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu oğlu, Ali Rıza'ya versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, Emin ve Takva Sahibi olan Muhammed'e versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, Akıl Hocası olan

Ali'ye

versin.

*Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, Salih olan Hasan'a versin. Sonra ölüm ona yaklaşırsa, o da bunu, Muhammed'in Ailesi'nin Emanetçisi (Allah'ın selamı onların üzerine olsun) olan Muhammed'e versin. **Böylece, bunlar 12 İmamlar'dır. Onlardan sonra, 12 Mehdiler olacaktır. Ve, Allah onu (İmam Muhammed ibn Hasan El Askeri a.s) yanına alırsa (yükseltirse), o da bunu, oğluna, yakın olanların birincisine versin. Onun üç ismi vardır; biri benim ismim gibi Ahmed, diğeri babamın ismi gibi Abdullah, üçüncüsü de Mehdi***

(Hidayet Eden)'dir. O, inananların ilkidir." [Gaybet Kitabı, Şeyh Tusi, Allah ona rahmet etsin]

Resul'ün (saas), vasiyet hakkında, onun sonsuza kadar dalâletten bir koruma olduğunu söylemesi, yalancı/aldatacılarının vasiyeti iddia etmelerini (yalancıların vasiyete dokunmalarını, bu vasiyetle gelmelerini) imkansız yapar. Ve yalancı/sahtekar birinin bu vasiyetle gelmesi mümkündür diyen kişi, ona sıkı tutunanlar için dalaletten bir koruyucu olarak tanımlayan Allah'a, vasiyeti korumada yetersiz olduğu ile ilgili itham etmiş ya da Allah'ı yalan söylemekle suçlamış olur. Çünkü O kitabı (vasiyetnameyi), sonsuza dek dalaletten koruyucu olarak tanımlamıştır ve sonra da böyle olmadığı ortaya çıkarsa, Allah'ı cehalet ile suçlamış olur. Çünkü O'nun cahilliğinin durumundan ötürü, vasiyete uymayan bir açıklama ile bir kitap tarif etmiştir. Ve Yüce Allah Teala bu gibi tanımlardan çok uzaktır. Ve Allah Teala, cahillerin dediklerinden çok daha fazla Yüce'dir.

Yani Mutlak Bilgili, Mutlak Yetenekli, Mutlak Dürüst, Mutlak Hüküm ve Hikmet Sahibi metni; onun sahibi onu iddia edene ve amacı başarıya ulaşınca dek (O, Teâlâ, ona sıkı tutunanlar için sapıklıktan bir koruma olarak tarif ettiği şeyi), yalancı/sahtekarlar tarafından iddia edilmesinden korumak zorundadır. Aksi takdirde, O cahil ya da yetersiz veya yalancı ya da aldatacı olacak ve (O'nun sözüne sıkı tutunanlar) yalancıları takip etmeleri için onları baştan çıkartmış olacaktır. Ve Allah Teala'nın cahil ya da yetersiz olması imkansızdır çünkü O, Mutlak İlim Sahibi (Alim) ve Mutlak Kuvvet Sahibi (Muktedir)'dir. Ve Hakkın, Yüce Teala'nın yalancı olması imkansızdır çünkü

O, Mutlak Dürüst ve Mutlak Bilge (Hikmet Sahibi)'dir. Ve O'nun bir yalancı olarak tarif edilmesi mümkün değildir, aksi takdirde O'nun söylediği herhangi birşeye itimad etmek/dönmek mümkün olmazdı ve din çelişkide olurdu.

Ve metin; Allah'ın Halifesi'ni, O'nun arzında, kimin takip edeceğinden bahseden ve onu, ona sıkı tutunanlar için dalalete düşmekten koruyucu olarak tanımlayan; ilahi bir metindir. Ve onun sahibi iddia edene kadar da, yanlış yalancıların iddia etmesinden Allah onu korumalıdır. Aksi takdirde, bu bir yalan ve test olanlar için de, batılı takip etmeleri üzere, onları yönlendirmek/kandırmak olacaktır. Ve bu mesele, Mutlak Alim, Dürüst,

Muktedir ve Hikmet Sahibi'nden asla çıkmayacak bir durumdur, tüm övgüler O'na mahsustur.

Çünkü (bir örnek verirsek), gaybı ve meselelerin sonuçlarını bilen bir insan şöyle derse " Eğer su içmek istiyorsanız o zaman, buradan için ve ben bu yerden hiç zehir içmeyeceğinizi temin ediyorum". Sonra bu yerden zehir içseniz. Sonra size bu temini veren kişi ne olur? Ya cahil, ya da birinci derecede bir yalancı, ya da bunu temin etmekten aciz, ya da sözünü tutmayan olur.

Böylece, Allah'a inanan kişi, Allah'ı cahil ya da yalancı ya da aciz ya da sözünü tutmayan olarak mı kabul ediyordur? Allah tüm bunlardan münezzehtir.

Ve onlardan (as) rivayet edildiğine göre, Allah Kuran'da ilahi metni batıl insanlar tarafından iddia edilmesinden koruyacağına söz vermiştir, batıl ehli bunu iddia etmekten azledilmiştir, Yüce Allah Teala'nın şu buyruğu ile

engellenmiş/izin verilmemiştir: **{Eğer bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, Elbette onu kısıkrak yakalardık. Sonra onun can damarını koparırdık}** [Hakka Suresi 69:44-46].

Ve Allah'a atfen ilahi sözlerin uyduruluyor olması ([Allah üzerine yalan söylemek]), her daim vardı ve Allah bunu engellemedi ve Allah'a atfen söz uyduranların hemen helak edilmeleri de gerekmemektedir. Bilakis, O Yüce Teala onlara zaman vermiştir. Ve bu durum, Müseyleme'nin çağrısı gibi, bariz sahte/yalan olan çağrılarını takip edenler ile de aşikar olmuş ve bilinmiştir. Böylece kesindir ki, ayette kastedilen şey, Allah üzerine yalan isnad etmek değildir. Bilakis, kastedilen şey, delilin ortaya koyduğu ilahi buyruğu iddia ederek, Allah hakkında yalan söz uydurmaktır. Ve eğer bu olursa, o zaman burada Allah, ilahi buyruğu korumak için, ortaya koyulan kanıt ile, kaçınılmaz surette duruma müdahale edecektir. Ve bu, dalaletten düşmekten bir koruma olarak tanımlı olan ve Allah'ın Halifesi'nin, izlememiz gereken kişilerin karakterini tanımlamak üzere teslim ettiği ilahi bir metin/buyruktur. Yani, O Teala'nın müdahale etmeye olan noksanlığı, O'nun bilgeliğini inkâr etmek olur [bu durumda].

Ve bu buyruğa ya da metne bir örnek de, İsa as'ın, Resul Muhammed saas hakkındaki vasiyeti ile Resul Muhammed saas'ın, İmamlar ve Mehdiler as hakkındaki vasiyetidir. Yani ayette, yalan sözler uydurmanın önlenmesi/izin verilmediği ile ilgili açıklama vardır ve bu sebepten, bu metin, sahibi için korunmuştur ve onun haricinde hiç kimse de bunu iddia edemeyecektir. Ve ayetin, ilahi buyruk hakkında olduğunu ve Allah'ın Halifeleri hakkında olduğunu, özellikle bunun sahibine ulaşınca kadar korunmak zorunda olduğunu açıklayan hadisler vardır. Böylece bu metin/buyruk, onu

etkileyebilecek herhangi bir müdahaleye karşı; ister bu müdahale, bunu teslim edecek Halife'ye taşırken ki aşamada olsun, ya da ister, onu iddia edecek Halife'ye ulaşım aşamaları/aşamasında olsun, korunan ilahi bir metindir. Ve bu gerçeği açıklamış hadisler vardır. Ve bu da, bu ayette geçen sözlerin uydurulmasının, ilahi metin ile ilgili olduğudur.

...Muhammed b. Fudayl, Ebu'l-Hasân (Ali b. Musa aleyhisselâm)'dan şöyle rivayet etmiştir: İmam'a, **"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar..." (Saf, 8)** âyetinin anlamını sordum. Buyurdu ki: «Bu ifade, ağızlarıyla Emir'ül-Mü'minin (Ali b. Ebu Tâlib aleyhisselâm)'ın velayetini söndürmek istiyorlar, demektir.» Dedim ki: "Allah nurunu tamamlayacaktır..." (Saf, 8) ifadesinin anlamı nedir? Buyurdu ki: «Allah, imamlığı tamamlayacaktır..... Dedim ki: **"Hiç şüphesiz! O, çok şerefli bir elçinin sözüdür." (Hakka, 40)** âyetinin anlamı nedir? Buyurdu ki:

«Yani, Cebrail'in Allah katından Ali'nin velâyetiyle ilgili olarak bir sözdür.» Dedim ki: **"Ve o, bir şair sözü değildir. Ne de az iman ediyorsunuz." (Hakka, 41)** âyetinin anlamı nedir? Buyurdu ki:

«Müşrikler dediler ki: Muhammed, Rabbine karşı yalan söylüyor. Allah, Ali ile ilgili olarak ona böyle bir emir vermemiştir. Bunun üzerine Allah, Kur-'ân'dan bir bölüm indirerek şöyle buyurdu: **"Hiç şüphesiz -Ali'nin velayeti- Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir. Eğer – Muhammed- bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, elbette onu kısıvrak yakalardık. Sonra onun can damarını koparırdık." (Hakka, 43-44-45)** [Usul-ü Kafi Hüccet Kitabı 6-515 & 91-1171]

Ayrıca Ebu Abdullah (Cafer-i Sadık aleyhisselâm) şöyle demiştir: «Bu mesele sahibi haricinde başka biri tarafından iddia edilemeyen bir meseledir. Aksi takdirde Allah, yanlışlıkla iddia eden kişinin ömrünü keser.» [Usul-ü Kafi Hüccet Kitabı 5-958]

Yani yalancı, ona sıkı tutunanlar için sapıklıktan bir koruma olarak tanımlanan İlahi Vasiyeti, iddia etmekten men edilmiştir. Ya da, onun (yalancının) İlahi Vasiyet iddiası, bu iddia ile insanlara çıkmasından önce, onun sonunu/yıkımını getirir/hazırlar. Çünkü o vasiyeti iddia ederken, ona süre vermek, cehalet anlamına gelir veya yetersizlik anlamına ya da ona sıkı tutunanları asla yanlış sürüklemeyeceğine söz veren O svt'ya yalan isnad etmek anlamına gelir. Ve bunların da, Mutlak Hakikat'te olması mümkün değildir, tüm övgüler O'na mahsustur. Ve bu sebepten O Teala şöyle demiştir:

{Elbette onu kısıvrak yakalardık. Sonra onun can damarını

koparırdık}. Ve İmam Cafer-i Sadık a.s da şöyle buyurmuştur: "Allah onun ömrünü keser/sonunu getirir".

Ve daha fazla açıklama için diyeceğim şudur ki: Ayet, [yanlış] iddianın engellendiği ve mümkün olmadığı ile ilgili, önceki makul/rasyonel sonuç ile uyumludur. Bununla ilgili olarak O svt'nın buyruğu: **{Eğer bize atfen**

bazı sözler uydurmuş olsaydı, Elbette onu kaskıvrak yakalardık. Sonra onun can damarını koparırdık}. Anlamı,

yok etme; sözlerin uydurulmasının önüne geçer. Yani, eğer kişi (yalancı) bir söz uyduruyor olursa, yok edilir. Ve ayet, Muhammed saas'e ve Kuran'a inanmayanları işaret etmektedir. Ve bu sebepten ayetteki sözlerle çekişmekten maksat, Allah'ın sözleri anlamında değildir, çünkü onlar buna inanmazlar. Bilakis, çekişme/itiraz etme, ayetin anlamı ile ilgilidir. Yani, çekişme/itiraz etme, makul bir şekilde onlara kanıtlanan/onaylanan şey ile ilgilidir ve bu da, ona sıkı tutunanları dalalete düşmekten koruyacak olacak, sahibi dışında asla iddia edilemeyecek olan ilahi metindir. Çünkü sahibi dışında iddia edilebilir olduğunu söylemek, Allah Teala'ya, cahilliği, acizliği ve yalancılığı isnad etmek demektir. Bu sebepten; nedene, Kuran'a ve hadislere göre; yalancının, ona sıkı tutunanları dalalete düşmekten koruyucu olarak açıklanan karakteri tanımlayan, İlahi Metni iddia etmesi imkansızdır. Anlamı; esasen metin, amacını elde etmek üzere, onun sahibi onu iddia edene kadar korunacak demektir. Ve bu amaç, Allah Teala'nın onlara söz verdiği üzere, ona sıkı tutunanları yanlış yola sapmaktan önlemektir.

Ve daha fazla açıklama ve detaylandırma için diyeceğim ki, esasen, İlahi görevin iddiacısı:

a) Ona sıkı tutunanları dalâletten koruyacak olan karakterin tanımlı olduğu bu metin ile gelen kişi; doğruyu söylüyor olmalıdır ve yalan söylemesi ya da aldatması imkansızdır. Çünkü bu metin, yalancı ve sahtekarların iddia etmelerinden korunmuş olmalıdır. Aksi takdirde Allah, metin hakkında, sonsuza kadar dalâletten bir koruma olduğunu söylemiş olmasına rağmen; onları yanlış yöne sevk edebilecek şeye; insanların sıkı tutunmalarını buyurmuş olurdu. Ve bu bir yalandır ve hiçbir zaman Allah'ın yapmayacağı birşeydir.

b) Ya da o, İlahi görevin iddiacısıdır; fakat ona sıkı tutunanları dalâletten koruyacak olan karakteri tanımlayan metnin iddiacısı değildir. Bu davacının iddiası, test edilen bazıları [kişiler] için, onların bazı konulardaki cehaletleri nedeniyle kafa karıştırıcı olabilir ve Allah svt iddiacı üzerine ayeti uygulayabilir; hatta onu takip edenlerin, ne bir bahanesi ne de bir mazareti olmamasına rağmen, iddia etmesinden belirli bir süre sonra; kulları için bir merhamet olarak onu yok edebilir. Ya da, herkesin, onun tarafından kafa karışıklığına düçar olması; eğer bu kişi batılı aramıyorsa; mümkün olmayabilir. Ki eğer arıyorsa, o zaman o kişi, bir önceden açıkladığım karakter tanımlı metin olmadan, o kişiyi takip eder. Ve, bir çok aptallık ondan yana çıka gelir ve böylece Allah, onun batıl oluşunu insanlara görünür ve açık

yapar. Ve bu iddiacı üzerine ayetin uygulanması gerekli de değildir. Bilakis, aptalca batıla çağırın o kişilerle kalması için, kendisine uzun bir zaman dilimi verilir.

Ve bu konuyu daha yakın ve daha net yapmak için: Üç tane daire olduğunu varsayalım; beyaz daire, gri daire ve siyah daire. Beyaz daire, içine yalancının girilmesinden korunmuş olandır. Bu nedenle de, içine her kim girerse, iddiasında dürüsttür ve ona inanmak gerekir. Bu yüzden bu ayetin de bu

daireye uygulanması zorunludur; **{Eğer bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, Elbette onu kısıkrak yakalardık. Sonra onun can damarını koparırdık}**.

Gri daireye gelince, içine bir yalancının girmesinden korunmuş değildir. Bu sebeple, içindekilere bağlanmak ya da onlara inanmak doğru olmayacaktır. Bununla birlikte, o daire içinde kim olursa olsun takip etmek için bir bahaneleri yoksa bile; kullar için bir rahmet olarak; bazen yalancıdan korunabilir, içine girmesinden sonra. Bu nedenle, ayet bu daireye uygulanabilir fakat uygulanması zorunlu değildir. Üçüncü daireye gelince, bu siyahtır ve içine yalancının girmesinden korunaklı değildir. Bilakis, bu yalancıların dairesidir. Ve bunun yalancıların dairesi olduğu çok net bir şekilde açıktır. Bu sebepten, evvel emirde bunu yalancıardan, ne içine girmelerinden önce ne de sonrasında, korumaya gerek yoktur.

Bunun sonrasında şu gerçeğe de dikkat etmekte yarar vardır ki; o da, bizim, dalalete düşmekten koruyucu olarak açıklanmış olan karakteri tanımlayan metnin, iddia edilmekten önlenmesi hakkındaki konuşmalarımız, genel olarak, İlahi Pozisyonun iddia edilmesi ile ilgili değildir. İlahi Pozisyonu ya da Peygamberliği ya da O svt'nın arzındaki Halife'liği yanlışlıkla ve aptalca iddia etmek, vasiyet (karakter tanımlanan metin) olmadan bununla tartışmak, çok sefer gerçekleşmiş bir durumdur. Ve belki, bunu yanlışlıkla iddia eden belli bir süre canlı kalmıştır. Ve buna bir örnek de, Resulullah saas'in döneminde Peygamber olduğunu iddia eden, yalancı Müseyleme'dir. Ve Müseyleme, Resulullah saas'in vefatından sonra hayatta kalmıştır. Bu nedenle, Allah'ın tanıklığı, buyruğu olmadan, vasiyetsiz yapılan iddia, değersiz ve aptalca bir iddiadır. Her kim böyle yalan/hilekar bir davacıya inanırsa, Allah'ın önünde hiçbir mazarete sahip değildir. Bu suretle, sözü edilen şey hiçbir şekilde, batıl ehlinin iddia etmesini önlemek değildir, bilakis, ona sıkı tutunanları dalalete düşmekten koruyucu olarak açıklanmış olan karakteri tanımlayan metni, onların iddia etmesini önlemektir. Ve bu da, Allah'ın Halifesi'nin insanlara olan vasiyetidir. Ve, nedenleri ile kanıtlamış olduğumuz, Kuran ayeti ve hadisler ile onaylanmış olan bu koruma; aynı zamanda

gerçeklik ile de kanıtlanmıştır. Metnin üzerinden, onu iddia eden herhangi biri olmadan yüzlerce yıl geçmesi, bu gerçeği kanıtlamaya da yeterlidir. Tevrat'ta peygamberlerin vasiyetleri üzerinden ve İsa a.s'ın vasiyeti üzerinden yüzlerce yıl geçmiş ve Hz. Muhammed saas ve ondan sonra onun Vasiler'i

haricinde hiç kimse onu iddia etmemiştir. Aynı şekilde, hiç kimse İmamlar a.s dışında Hazret'in vasiyetini de iddia etmemiştir. Ve İmam Rıza a.s bu gerçeklikle, Katolıklara karşı münazara etmiştir. Tevrat ve İncil'de geçen Hz. Muhammed (saas) hakkındaki, önceki peygamberlerden olan bu metinleri açıklığa kavuşturduktan sonra, Katolik bu metnin birden fazla karaktere uygulanabilir olduğunu öne sürmüştür. Böylece İmam Rıza a.s'ın Katolik'e karşı münazarası, bu sahtekarlar/yalancıların bundan böyle vasiyeti hiçbir şekilde iddia etmemelerine sebep olmuştur. Ve bize fayda sağlayacak olan metnin bir parçası şöyledir: (...Ama onun bu Muhammed olduğunun doğru olduğu bize kanıtlanmamıştır, bilakis onun adı Muhammed'tir, yani biz onun sizin Muhammed'iniz olduğundan şüphe ederken, onun peygamberliğini itiraf etmemiz doğru değildir.... İmam Rıza a.s şöyle buyurur: Şüphe ile mi tartıştınız! Allah, Adem'in zamanından bizim bu zamanımıza kadar, adı Muhammed olan başka bir peygamber mi gönderdi? Ve kitaplarınızda bulduğunuz, O'nun tüm peygamberler üzerine gönderdiği Muhammed, başka bir Muhammed mi? Böylece ona cevap vermekten geri durdular.) [Isbat el-Huda c.1, s.194-195]

Böylece, önceki Vasilerin, bu metin ile yaptıkları münazaralar, onlara inananlar üzerinde bir kanıttır. İsa ve Muhammed saas bununla tartışmıştır. İsa a.s, onların kendisinden, dolaylı olarak bahsetmiş olmalarına rağmen, kendinden önceki Peygamberlerin metni ile münazara etmiştir. Ve Muhammed saas, İsa as'ın ve İsa as'dan önceki Peygamberlerin kendisinden bahsetmesi ile münazara etmiştir. O svt buyurdu: **{*Hani, Meryem oğlu İsa, "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim" demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.*}** [Saf Suresi 61:6] **{*Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resûle, o ümmî peygambere uyan kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten ahkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helal, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.*}** [Araf Suresi 7:157]. Ve Allah Kuran-ı Kerim'de açıkladığı üzere, eğer Hz. Muhammed saas'ın iddiası yalnız olsaydı – ki o bundan münezzehtir - onun bunu iddia etmesine izin vermezdi. Çünkü Allah metni muhafaza edeceğine ve yalancı/sahtekarlar tarafından iddia edilmesini önleyeceğine dair söz verir ya da, Allah svt, yalancı/aldatıcıları, metinden men edeceğine/azledeceğine dair söz verir: **{*Görebildiklerinize ve göremediklerinize yemin ederim ki, o, hiç şüphesiz çok*}**

şerefli bir elçinin (Allah'dan alıp tebliğ ettiği) sözüdür. O, bir şâirin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz! Bir kâhinin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz! O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir. Eğer bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı mutlaka onu kudretimizle yakalardık. Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyip ondan savamazdı. Şüphesiz bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir öğüttür. Şüphesiz biz, içinizden yalanlayanların olduğunu elbette biliyoruz. Şüphesiz bu, kâfirler için mutlaka bir pişmanlık sebebidir. Şüphesiz bu, gerçek kesin bilgidir. O halde sen, yüce Rabbinin adıyla tespih et.} [Hakka Suresi 69:38-52]

Ve işte, Hz. Muhammed saas'in vefat gecesi yazdığı kitap (yazı) buradadır. Bin seneden fazladır, kitaplarda bulunmaktadır ve her insanoğlu, buna bakmak ve okumak marifetine sahiptir. Ancak, yalancı/aldatacılar pek çok olmasına rağmen, bir tane yalancı/aldatacı bile bunu iddia edememiştir. Allah bunu her yalancı iddiacıdan azletmiştir. Sizler, bir çoklarını, İmamet'i (İmam olmayı) ya da Mehdilik'i (Mehdi olmayı) iddia etmiş olarak bulabilirsiniz fakat asla; iddia etmek üzere, bu kitap üzerinde yakalanmış, Allah'ın hicabına nüfuz edebilen/sızabilen hiç kimseyi bulamayacaksınız. Ve bu gerçeklik, evvelce sunduğum şeyi açıklar ki, bu da, bu kitabın, kendi kendine dalaletten bir koruma/önlem olduğudur. Yani, Resulullah saas'in bahsettiği, onun sahibinden başka hiç kimsenin, onu iddia edemeyecek olmasıdır. Ve her kim iddia ederse, o hakikati söylüyor ve onun sahibidir demektir. Ve bu da, yeterli tam bir delil ve gerçeğin/çağrının uygunluğunun, yerleşmiş bir kanıttır. Böylece kim gerçeği ister ve gerçeği/çağrının üstünlüğünü/uygunluğunu bilmek isterse, o zaman vasiyet ve içinde bahsedilen kişinin ben olduğumu söylediğim iddiam, onun için yeterlidir. Ayrıca, bundan başka daha pek çok deliller de vardır. (Benim), Allah'ın dininin ilmini ve yaratımın gerçeklerini biliyor oluşum, Allah'a ait olan Hakimiyet/Biat bayrağını taşımada tek oluşum ve ayrıca Allah'ın kullarına, rüyalarla direkt olarak benden bahsetmesi ve Allah'ın yeryüzünde, Allah'ın Mahlukat'ı için, O'nun Halifeleri'ne yapılması gereken şahadet metodları olan rüyalardan başkaları... Meleklerin, Adem as'ın Hilafeti'ne (Halifeliği'ne), vahiyle tanıklık ettikleri gibi; Allah ayrıca, dünya genelinde birbirlerinden ayrılmış olan çok sayıda insana da tanıklık etti. Ve muhtemelen herbiri beraber, Ahmed el Hasan Haktır ve o, Allah'ın Halifeleri'nden bir Halife'dir diyerek, yalan söylemeyi planlamış olamazlardı.

Ve esasen O svt şöyle buyurur: {**Seni insanlara bir elçi olarak gönderdik. Şahit olarak Allah yeter.**} [Nisa Suresi 4:79]. Ve O

svt şöyle buyurur: {**Fakat Allah sana indirdiğini kendi ilmiyle**

İndirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik eder. Şahit olarak Allah yeter. } [Surat Al-Nisaa' 4:166].

Ayrıca Sünni Müslümanlar ile ilgili olarak, Allah Resulü (saas), onlara, Mehdi'ye zafer vermeleri için çağrıda bulunmuş ve onu, Sünni kitaplarının, en otantik hadislerinde olduğu üzere, "Allah'ın Halifesi Mehdi" olarak isimlendirmiştir. Ve esasen, ben onlara geldim. Ve adım, Allah Resulü saas'ın adı gibi Ahmed ve babamın adı, Allah Resulü saas'ın babasının adı gibi İsmail'dir. Tıpkı hadislerin bahsettiği gibi. Ve Hazret saas şöyle buyurmuştur: "Ben iki katledilmiş kişinin/kurbanlığın oğluyum, Abdullah ve İsmail". Ve ona sıkı tutunanlar için, dalâletten bir koruma olarak tarif edilen karakterin, tanımlı olduğu metin ile size geldim. Ve ilim ile geldim. Hükümranlık/Biat Allah'ındır bayrağını taşıyan tek kişi benim. Bu nedenle, Allah'tan korkun, Ey Muhammed (saas)'in ümmeti! Ve hakka çağırın! Resulullah'ın sizi, buz üzerinde sürünmek zorunda kalsanız bile, zafer vermek için çağırđı, Allah'ın Halifesi Mehdi'yi takip edin. Ve hem bu dünyada, hem de ahirette kurtarılanlardan olabilmeniz için, Peygamberiniz'in (saas) tek olan vasiyetine iman edin.

**Ahmed el Hasan
Şevval (1433 Hicri)**